

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.VII.37.297/2025/5.

A tanács tagjai: Dr. Varga Zs. András a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Incze Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Incze Márton ügyvéd

cím2

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XXI. Kerületi Hivatala

cím3

Az alperes képviselője: Dr. Juni Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: népegészségügyi ügyben hozott BP-21/NEO/03145-2/2024. számú

határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék

52.K.704.757/2024/9. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes (10. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 52.K.704.757/2024/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Megállapítja, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperesnek 71.120 (azaz hetvenegyezer-egyszázhusz) forint, az alperesnek 56.000 (azaz ötvenhatezer) forint költsége merült fel, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes népegészségügyi hatóság 2024. október 18-án az egészségügyi szolgáltatók működési nyilvántartási adatai alapján megállapította, hogy a felperes gazdasági társaság egészségügyi szolgáltatás végzésére jogosító működési engedéllyel rendelkezik a cím⁴ alatti telephelyen, alapellátási formában nyújtott háziorvosi ellátásra. A működési engedély 1. számú melléklete az ügyelet/készenlét ellátási formáját „*Nem vesz részt ügyeletben*” szöveggel tartalmazta.

[2] Az alperes ugyanezen a napon a működési engedély módosítása tárgyában hivatalból közigazgatási hatósági eljárást indított, amelynek eredményeként a 2024. október 21-én kelt, keresettel támadott határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította: annak 1. számú mellékletében a háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” formában határozta meg. Egyidejűleg előírta, hogy a felperes a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[3] Határozatának indokolásában kiemelte, hogy az ügyeleti ellátást 2024. október 1-jétől az Országos Mentőszolgálattal (a továbbiakban: OMSZ) kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok, házi gyermekorvosok az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet (a továbbiakban: ESzCsM r.) 15. § (6) bekezdése értelmében, az ESzCsM r. 15. § (8a)-(8c) bekezdéseiben meghatározott feltételek szerint. Erre figyelemmel vizsgálta felül az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyt. Mivel a felperes működési engedélye nem tartalmazta az ügyeletben való részvétel tényét, ezért azt hivatalból módosította az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII. 15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.) 14. § (1) bekezdése alapján. A nyolc napon belüli döntéshozatalra figyelemmel mellőzte a felperes eljárás megindításáról szóló értesítését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében az alperes határozatának megsemmisítését kérte. Sérelmezte, hogy az alperes az eljárás megindításáról nem értesítette, abba ügyfélként nem vonta be, így jogait nem tudta gyakorolni, sérült a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjoga. Az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének. Álláspontja szerint a működési engedély módosításának feltételeit az alperesnek vizsgálnia kellett volna, e körben bizonyítást kellett volna lefolytatnia.

[5] Az alperes védekezése a kereset elutasítására irányult, fenntartotta a határozatában foglaltakat.

A jogerős ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság a 2025. március 20-án kelt, felülvizsgálni kért jogerős ítéletével az alperes határozatát megsemmisítette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja és a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[7] Ítéletének indoklásában kifejtette, hogy a felperest a nyolc napon belüli döntéshozatal esetén is megillette volna a tisztességes eljáráshoz való jog, a nyilatkozattételi jog. Az ügyféli jogok hatósági eljárásban történő elvonása az ügy érdemére kiható, lényeges eljárási jogszabálysértést jelent, a jogsértés a közigazgatási perben nem orvosolható. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes teljes mértékben kiüresítette az alapjogot, mivel az eljárás teljes egészében a felperes tudta nélkül zajlott, az eljárást lezáró határozat kézhezvételekor tudta meg, hogy vele szemben eljárás folyt, az eljárás teljes tartama alatt el volt zárva a joga gyakorlásától.

[8] Megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, nem vizsgálta, hogy a tevékenység végzésének feltételei megvalósultak-e, a felperes által hivatkozott feltételek (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítás, kötelezettségvállaló nyilatkozat) rendelkezésre állnak-e. Kifejtette, hogy az ügyelési kötelezettség az ESzCsM r. 15. § (8a) bekezdésén alapul, azonban annak ellátásához szerződés szükséges, a kötelezettség szerződés keretei között teljesíthető. Szerződés hiányában a felperes nem tud eleget tenni a jogszabályi kötelezettségének. Önmagában a jogszabály azért nem elegendő, tehát azért szükséges a szerződés, mert az ügyelési kötelezettség ellátásának részleteiről a jogszabály nem rendelkezik. Az ügyelési kötelezettség akkor írható elő, akkor válik konkrét kötelezettséggé, kikényszeríthető előírássá, ha megvalósult a szerződéskötés is.

[9] A működési engedély jogi természetére utalva kifejtette: mivel a Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja az ügyeleti rendszerben való közreműködést írja elő a működési engedélyben, abban az esetben lehet a központi ügyeletben való részvételt ebben rögzíteni, ha ténylegesen megvalósulnak ennek a – felperes által is hivatkozott – feltételei. Az alperes annak ellenére rögzítette a működési engedélyben az ügyelési kötelezettséget, hogy annak feltételei hiányoztak. Határozata következtében jogsértő (azaz jogszabályi feltételek hiányában végzendő tevékenységet eredményező) működési engedély jött létre.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[10] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Perköltséget számított fel.

[11] Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény 28. cikkét, a Kp. 2. § (1), (2) és (4) bekezdéseit, 84. § (2) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4) és (5) bekezdéseit, a Korm. r. 7. § (2) bekezdését, 11. § (2) bekezdés k) pontját, 14. § (1) bekezdését, valamint az ESzCsM r. 15. § (1), (6) és (8a)-(8c) bekezdéseit.

[12] Kifejtette, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság jogértelmezése ellentétes a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában írtakkal.

[13] Álláspontja szerint a jogerős ítélet indokolása hiányos, mert nem tér ki a perbeli védekezésére. Az elsőfokú bíróság jogértelmezését és az annak alapján levont következtetését tévesnek tartva hangsúlyozta, hogy a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki. Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI. 17.) EüM rendelet 2. számú mellékletében a jogalkotó külön szakmaként ismerte el a háziorvosi, a házi gyermekorvosi ellátást és a központi ügyeletet. A Korm. r. 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján az alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók esetében a működési engedély kiadására a járási, illetve kerületi hivatalok jogosultak, a 7. § (2a) bekezdése alapján az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az OMSZ gondoskodik. Rámutatott, hogy a perbeli ügyben a felperes működési engedélyében a módosítást követően sincs szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, az továbbra is kizárólag háziorvosi ellátásra szól. A Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a járási, illetve kerületi hivatalok által a háziorvosi és a házi gyermekorvosi szakmákra kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, határozatával ezt tüntette fel. Hangsúlyozta, hogy nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik, külön szakmakóddal rendelkező központi ügyeleti szakmára, új kötelezettséget a részére nem keletkeztetett. A felperes ügyeletben való részvételi kötelezettsége a megváltozott jogszabályi környezetből ered, ezért álláspontja szerint a felperes arra vonatkozó érvelése, amely a közte és az OMSZ között megkötendő szerződés hiányára hivatkozik, irreleváns. Kiemelte: nem hozhatott olyan döntést, amely szerint a felperes nem vesz részt az ügyeletben, mert akkor jogsértően járt volna el. A működési engedély módosítását a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ, mint szakmai irányító szerv iránymutatása alapján végezte el, attól nem térhetett el.

[14] Kérte, hogy a Kúria ítélkező tanácsa a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kezdeményezzen jogegységi eljárást, figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt alsóbb fokú bírósági ítéletekben (Budapest Környéki Törvényszék, Debreceni Törvényszék, Miskolci Törvényszék) megjelenő, szétartó jogértelmezésekre.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Perköltséget számított fel.

[16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozott, indokolása az alkalmazandó jogszabályoknak megfelelő, okszerű és a jogszabályok helyes értelmezésén alapul.

Hangoztatta, hogy az alperes nem tett eleget a tényállás-tisztázási kötelezettségének, mert nem vizsgálta, hogy esetében a működési engedély módosításának jogszabályi feltételei fennállnak-e.

[17] Utalt a Kúria Kfv.III.37.812/2024/5. számú határozatára, abból kiemelve, hogy az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő ESzCsM r. 15. § (6) bekezdésében, valamint a háziiorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM r.) 4. § (2) bekezdés e) pontja szerinti szerződés megkötése révén látható el. Ezen elvi tételhez pedig a jogerős ítélet indokolása teljes mértékben illeszkedik, az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes jogszabálysértő módon járt el.

[18] Kifogásolta, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelmében olyan tényekre, körülményekre is hivatkozott, amelyek nem képezték az elsőfokú bíróság eljárás tárgyát.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdésének alkalmazásával befogadta, majd az érdemi elbírálás eredményeként megállapította, hogy az – az alábbiak szerint – alapos.

[20] A Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem keretei között – a megjelölt jogszabálysértések mentén – vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján kellett döntenie.

[21] A Kúria szem előtt tartotta, hogy már több, hasonló tényállású ügyben hozott határozatot (Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.VII.37.156/2025/5., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6., Kfv.III.37.198/2025/8., Kfv.IV.37.203/2025/5., Kfv.III.37.212/2025/7., Kfv.IV.37.214/2025/5.). Ezekben az ügyekben azonos jogkérdés képezte a jogvita tárgyát, azaz, hogy az egészségügyi szolgáltató működési engedélyének módosítását önmagában megalapozza-e az ügyeletben való részvétel jogszabálysértéssel előírt kötelezettsége.

[22] Az Ákr. 104. § (3) bekezdése szerint a hivatalbóli eljárás az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik, megindításáról az ismert ügyfelet a hatóság értesíti. Az értesítés csak az a)-c) pontokban felsorolt esetekben mellőzhető; az a) pont azt az esetet szabályozza, amikor az eljárás megindítása után a hatóság nyolc napon belül dönt, vagy az eljárást megszünteti. A Kúria a Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában – ugyancsak egészségügyi szolgáltatás végzésére jogosító működési engedély módosításával kapcsolatos ügyben – kifejtette: téves jogértelmezésből ered az a következtetés, amely szerint pusztán a hivatalbóli eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása miatt az alperes eljárása sérti a felperes tisztességes hatósági ügyintézéshez való alapjogát. Rámutatott, hogy mindig a konkrét ügyben kell vizsgálni, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés elmaradása sérti-e a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot {Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9., indokolás [52], [55]}. Utal a Kúria e körben az Ákr. 63. §-ára is, amelynek értelmében a hatóság az ügyfelet nyilatkoztattételre abban az esetben hívhatja fel, ha azt a tényállás tisztázása szükségessé teszi.

[23] A perbeli ügy tényállása szerint a felperes egészségügyi szolgáltató a Korm. r. 11. § (1) bekezdése alapján részére kiadott működési engedély alapján háziiorvosi ellátást biztosít. A működési engedély kiadásakor az egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a felperes Korm. r. 9. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak való megfelelését.

[24] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a értelmében az OMSZ gondoskodik az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziiorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról. Az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdése szerint az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában. Az EüM r. 2023. június 1-jétől hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja alapján a háziorvos feladatkörébe tartozik a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[25] A területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-jétől hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [93]}.

[26] A Korm. r. 14. § (1) bekezdése szerint, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja. Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes – a szakmai felettes szerv utasításával összhangban – a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a felnőtt háziorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „*Nem vesz részt ügyeletben*” helyett „*Központi ügyeletben látja el*” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [Korm. r. 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedélyt kiadták {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [49]}.

[27] Az elsőfokú bíróság összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyeletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával – az iratokból megállapíthatóan – az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [51]}.

[28] Amint arra a felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében is utalt, az ügyeletellátási kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESZCsM r. 15. § (6) bekezdésében és az EüM r. 4. § (2) bekezdés e) pontjában deklarált szerződés megkötése révén {Kúria Kfv.III.37.812/2024/5., indokolás [94]}. Ebből következően azonban a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügyelet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyeletben ténylegesen nem működhet közre a háziorvos, a házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a Korm. r. 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyeleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható {Kúria Kfv.VI.37.120/2025/7., indokolás [53]}.

[29] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében téves jogértelmezés alapján helytelen következtetésre jutott. A perbeli ügyben nem a felperes részére kiadott működési engedély jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. A működési engedélyben kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosításával az alperes nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek – újbóli – tisztázása. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a 2023. évben a felperes működési engedélyének egyik kötelező tartalmi elemében a jogszabályok kötelező előírásánál fogva változás következett be, ezért az alperesnek hivatalbóli módosítási kötelezettsége keletkezett, e körben nem volt mérlegelési lehetősége.

[30] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság jogerős ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[31] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésben írt jogértelmezését követve kell újból döntenie a felperes keresetéről, az ott megjelölt valamennyi eljárási és anyagi jogi jogsérelemről.

[32] Figyelemmel arra, hogy a Kúria jelen ügyben ítélező tanácsa jogkérdésben nem kívánt eltérni a Kúria Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától, ellenkezőleg: határozatát a Kfv.VI.37.120/2025/7., Kfv.VI.37.149/2025/7., Kfv.IV.37.153/2025/10., Kfv.VII.37.156/2025/5., Kfv.III.37.168/2025/5., Kfv.V.37.175/2025/5., Kfv.V.37.185/2025/6., Kfv.III.37.198/2025/8., Kfv.IV.37.203/2025/5., Kfv.III.37.212/2025/7., Kfv.IV.37.214/2025/5. számú határozatokban is már kifejtett jogértelmezésre alapította, ezért a jogegység érdekében előzetes döntéshozatali indítvány előterjesztésére nem volt szükség [Bsz. 32. § (1) bekezdés b) pont].

A döntés elvi tartalma

[33] *A háziorvosi alapellátáshoz kapcsolódó ügyelet ellátási formájában jogszabálymódosítás folytán bekövetkezett változásra tekintettel az egészségügyi szolgáltató működési engedélye további vizsgálat nélkül hivatalból módosítható.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján – tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában – tárgyaláson kívül bírálta el.

[35] A felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének összegét a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (3) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A Kúria a felülvizsgálati perköltség összegéről a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletben foglaltakra is figyelemmel határozott.

[36] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Varga Zs. András s.k.
a tanács elnöke

Dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

Dr. Szilas Judit s.k.
bíró

Dr. Varga Eszter s.k.
bíró